

Dagboek exploratieve missie naar Greytown – Zuid Afrika

Met een team van 12 vrijwilligers zijn we in juli 2016 afgereisd naar Greytown, een dorp 140 kilometer ten noorden van Durban. Het is de eerste keer dat MCC naar Greytown gaat, samen met kinderfonds MAMAS en de lokale organisatie Letcee (die gesteund wordt door MAMAS). Van de 12 vrijwilligers zijn we met 8 personen die voor de eerste keer op een missie mee gaan voor MCC. En daarbij hebben we de checks iedere dag op een andere locatie gedaan, in de dorpjes rondom Greytown. Dat maakte het nog eens extra spannend voor het gehele team!

Donderdag 30 juni 2016

Eén dag voor vertrek naar Zuid Afrika is nogal spanning omtrent de medicatie... Deze wordt bij alle missies lokaal ingekocht, maar deze keer is het tot het allerlaatste moment spannend of de medicatie er wel zal zijn. Of de betaling wel op tijd binnen zal zijn. Hoeveel medicatie er precies is. Het blijft lastig om dit op afstand te regelen, maar gelukkig heeft onze host organisatie MAMAS het snel opgelost. Als het goed is zal op 2 juli bij aankomst in Greytown de medicatie aanwezig zijn.

Vrijdag 1 juli & zaterdag 2 juli 2016

Met 9 vrijwilligers vliegen we vanaf Schiphol naar Durban. Twee personen zijn al een aantal dagen eerder vertrokken. En een missielid sluit zich in Frankfurt bij ons aan. Een lange reis... Drie vluchten, 17 uur reistijd. In Johannesburg bagage stress gehad. We hadden ons laten assisteren door een "porter", in plaats van de bagage door te zetten via de incheck counter... Dit leek op dat moment een erg goed idee. Van een hele lange rij, naar meteen door kunnen lopen. En dat voor slechts 2 euro. Achteraf toch wel zenuwachtig of alle bagage wel juist zou aankomen in Durban. Maar alle stress bleek onnodig. In Durban aangekomen was alle bagage er, dus ook alle medicatie! Twee mannen van de organisatie Letcee haalden ons op van het vliegveld. Mzi en Zain. Samen zijn we eerst naar het strand van Umdloti gereden om daar aan de oceaan te lunchen. Prachtig! En toen door naar Greytown. Een rit van 2 uur.

In Greytown viel het direct op dat er geen blanken op straat liepen. De sfeer op straat was grimmig. Het was inmiddels zaterdagmiddag. Blijkbaar was vrijdag 1 juli payday en het blijkt dat er dan veel alcohol gekocht wordt en er veel dronken mannen op straat zijn. Niet fijn en moeilijk om te zien dat met deze armoede geld uitgegeven wordt aan alcohol.

Na een stop bij de supermarkt zijn we doorgereden naar het Guesthouse waar we de gehele week zullen verblijven. We zijn hier hartelijk ontvangen door Hans, de eigenaar. Het is hier vele malen mooier en luxer dan verwacht. Zelfs stromend warm water! Deze middag hebben we ook al met Mary James kennis gemaakt. Zij is de oprichtster van Letcee en samen met Kitso contactpersoon deze week. Ze was zo lief om ontbijt voor de volgende dag voor ons te regelen maar ook dat er iedere avond voor ons wordt gekookt. Wauw!

Deze zaterdagavond zijn we gestart met een moment samen stil te staan bij ieders verwachtingen van deze week. Maar ook om elkaar te begrijpen hoe je reageert wanneer je moe of gestrest bent.

Het was een lange reisdag, dus na het eten lekker vroeg gaan slapen!

Zondag 3 juli

We hadden een jarige tijdens de missie! Mariëtte werd 60 jaar! Erg speciaal om haar verjaardag te vieren tijdens de missie, en dit ook met haar dochter erbij 😊

Deze ochtend hadden we om 8 uur een kennismaking met de lokale organisatie en medewerkers van het ziekenhuis in het ziekenhuis van Greytown. Er werd uitgelegd waar we deze week heen zouden gaan, dat we hulp van de verpleegsters kregen voor o.a. de vertaling. Ze lieten ons een plattegrond zien waarop het carrousel stond waarin we gaan checken. Dit zou zo per locatie, in een tent voor ons klaargezet worden. Ook was de chieft van een van de dorpen aanwezig. Erg bijzonder dat hij hiermee aan ons liet blijken dat hij blij is met onze komst!

Na de kennismaking zijn we met het team en Mary James naar een wild park gegaan. Nu we in Zuid Afrika zijn willen we natuurlijk ook wilde dieren zien! Erg gaaf! We hebben giraffen, zebra's en neushoorns gespot! Voor de lunch had Mary op een picknickplaats midden in het wildpark een traditionele braai voor ons geregeld. Heel bijzonder.

Hierna snel terug naar het guesthouse gereden om de medicatie te tellen en te verdelen. De artsen hebben berekend wat de dosering moet zijn. Best een klus!! Hierna een welverdiende borrel gedronken en geproost op de week die komen gaat.

Maandag 4 juli

Onze eerste missiedag! De wekker ging vroeg, om 6.15 ontbijt en om 7 uur werden we opgehaald. Vol enthousiasme konden we deze maandag starten met de eerste missiedag! Wel een onverwachte domper. Letcee, de lokale organisatie, had bedacht dat het team deze dag in tweeën wordt gesplitst. Een team, waarvan 8 van de 12 voor de eerste keer mee op missie is... Niet fijn,

maar “we take it how it comes” en we gaan er gewoon voor! Veronique, haar eerste keer als organisatorisch missieleider, heeft hier de nodige spanning door gehad.

Na ongeveer 1 uur rijden waren we aangekomen op de eerste checkspot buiten Geytown. Er stond inderdaad een grote tent klaar, met slechts een tafel erin en verder helemaal leeg: het carrousel was nog niet voor ons klaargezet zoals gisteren beloofd. Na een hele tijd wachten had iemand een sleutel van de school bemachtigd en konden we tafels en stoelen naar ons carrousel brengen. Maar er kon nog niet gestart worden omdat we geen inschrijfformulieren en geen weegschaal hadden (die waren met team 2 meegegaan). De kinderen met hun begeleiders kwamen al in de pick-up trucks aangereden, dus die moesten even bezig gehouden worden. Uiteindelijk konden we om 10.45 uur starten.

Team 2 was meteen doorgeslagen naar de andere locatie, 15 minuten rijden verderop. Ook hier was nog niets klaargezet, maar wel hadden we de luxe dat we het schooltje mochten gebruiken. En er kwamen veel hulptroepen aan om ons te helpen. Alles stond snel klaar en toen was het eerste kindje er al. Yes! We konden beginnen! Wat een lieve mensen en mooie kindjes. Natuurlijk waren ze wel een beetje bang voor wat deze mensen met hun witte MCC polo gingen doen. In de middag werd het op locatie 2 zo rustig, dat we snel naar locatie 1 zijn teruggegaan om hen te helpen. De mobiele telefoons hadden hier geen bereik en we hadden geen idee hoe het hen verging. Het gehele team werd weer herenigd en wat waren ze blij om ons te zien! Danielle wierp zich letterlijk aan de voeten van Ines. Dit tot grote hilariteit van alle wachtende mensen. En wat waren hier veel mensen! Dus snel aan de slag gegaan. Het was wel een beetje rommelig in de tent. Vele mensen, veel geluid. Dit maakte het voor de dokters lastiger om te checken. Maar wat een voldaan gevoel na dag 1. We hebben vandaag 196 kinderen gezien en dat terwijl vandaag zo hectisch was met de twee locaties. Nadat we rond 18 uur terug waren in het guesthouse hebben we natuurlijk eerst met elkaar geproost op het feit dat we deze dag met z'n allen goed hebben afgerond.

Dinsdag 5 juli

De tweede checkdag. Wederom op tijd de wekker. Om 6.15 uur ontbijt, om 7 uur vertrek naar de locatie. En wauw, wat was het vandaag een fijne locatie! We hebben de carrousel buiten bij een schooltje opgezet. Omdat we even moesten wachten en er al veel kinderen waren hebben we liedjes met ze gezongen. Hierna hebben we met alle vrijwilligers in een kring de dag geopend. Samen gezongen. Wat is muziek en dansen belangrijk hier. Het werken ging vandaag super. Als een geoliede machine hebben we de kinderen gemeten, gewogen, geprikt voor ijzer en fysiek gecheckt. De chieft van deze regio kwam langs om met zijn eigen ogen te zien hoe alles vandaag verloopt. En hij is blij! Een “thumbs up” krijgen we, vergezeld van een warme lach en een goedkeurende knik. Zo ontzettend goed om de chieft hierin mee te krijgen, dat is lang niet in alle landen het geval.

Bij het bloedprikken hebben we goed duidelijk moeten maken dat we dit deden om ijzer te meten (anemie) en dat het geen HIV test was zoals velen dachten.

Mooi was de interactie met de kinderen. Zelfs na het bloedprikken krijg je nog een knuffel om dag te zeggen. Dan smelt je helemaal. En wat een uitvinding is bellenblaas! Een geweldige afleiding wanneer er tranen zijn.

Maar al te goed hebben we vandaag beseft waarom we hier zijn. Helaas zien we ook heftige situaties en we hebben deze dag al één kind daarbij kunnen helpen. Wat voor ons betekent dat de gehele missie nu al geslaagd is.

Aan het einde van de dag zaten we, opgepropt met al onze spullen, klaar voor vertrek in het busje toen we er nog even uitgetrokken werden door het schoolhoofd. Want die wilde natuurlijk ook nog graag met ons op de foto!

Deze avond hebben we tot 17.30 uur hard gewerkt om alles klaar te zetten voor morgen: de tassen aanvullen, pillen tellen en de checkformulieren in de computer invullen. Na een heerlijke maaltijd (met dank aan Debby) zijn we lekker op tijd naar bed gegaan!

Woensdag 6 juli

De derde missiedag! We raken gewend aan het vroege opstaan. Onze chauffeur was er wederom stipt om 7 uur om ons op te halen. Echter, hij vertelde ons dat we nog niet konden vertrekken. Er was een staking in het gebied waar we deze dag heen zouden gaan, net buiten Greytown. Deze staking is er omdat de mensen boos zijn op de regering omdat veel gebieden al lange tijd zonder water zitten. De wegen waren geblokkeerd en er zou veel met stenen gegooid worden. Het is daarom voor ons niet veilig om daar doorheen te reizen. Dus we hebben deze tijd benut om in het guesthouse verder te gaan met het invoeren van de gegevens in Excel, pillen tellen en het schrijven voor het dagboek... etc.

Gelukkig konden we eind van de ochtend toch gaan checken, maar dan op een andere locatie van Letcee, nl. in de slums van Greytown. Misschien raar om te zeggen maar wat fijn om hier te zijn! De kinderen hier zijn een stuk armer, veel lopen op blote voetjes. De locatie van waaruit we vandaag de checks doen is een soort van kinderdagverblijf voor de jongere kinderen uit de buurt. We hebben daarom veel kinderen gezien van 0-4 jaar. De echte kleintjes. Stuk voor stuk schatjes. Je kon merken dat zij echt heel erg veel aandacht en liefde tekort kwamen en velen van hen hadden nog nooit eerder een dokter gezien. Het was hierdoor vooral ook aandacht geven en spelen, want ze hebben al teveel ellende in hun jonge leventjes. Veel heftige situaties van verwaarlozing, ouders met een verslaving of misbruik. Gelukkig is er deze Letcee locatie om de kinderen op te vangen en de "mamas" van deze organisatie zijn super! De kinderen hebben hier hun eigen tandenborstel, spelletjes en zelfs de schijf van 5 wordt hier uitgelegd. Zo mooi om te zien hoe de "mamas" zich hiervoor inzetten. Omdat vandaag alles anders ging dan gepland, hadden we in de middag tijd om de 40 kinderen van het weeshuis te zien. Dit weeshuis is opgezet door Hans van het Guesthouse waar we slapen. Gelukkig zijn dit hele gezonde kinderen. Wat een groot verschil met de ochtend!

Maar wat een dag was het vandaag! Onze missleider Veronique vatte deze missie heel raak samen in één zin: "Hoe gek wordt het allemaal nog?". Wat een aanpassingsvermogen hebben wij deze week als groep nodig! In de ochtend blijkt de geplande locatie door een gewelddadige staking niet door te kunnen gaan. Dan plan B. Wat is plan B überhaupt? Dan vervolgens checken in de slums, een groot vuur om onze checklocatie heen waardoor we heel snel alle spullen in hebben moeten pakken. Toch nog de kinderen uit het weeshuis kunnen zien. Pffff... Maar het was vandaag een waardevolle dag voor iedereen. Die kinderen, één lach. Dat is toch ook waarvoor we het doen. Iedereen was erg geraakt door alle dingen die we meegemaakt hebben vandaag.

Donderdag 7 juli

Vandaag konden we zoals gepland naar de locatie. Gelukkig was de staking van gisteren voorbij. Onderweg naar de locatie zagen we veel grote stenen op de weg liggen. Goed dus dat we hier gisteren niet hebben gereden! Het was een mooie locatie waar we de checks deden, een locatie van de gezondheidszorg. Hier hing een schokkende poster aan de muur over "child trafficking". Heftig dat dit bestaat.

Het was een koude dag. Meten en wegen werd buiten gedaan en ook het tandenpoetsen. De dokters, het bloedprikken en de apotheek waren binnen in een soort van aula. De kou was niet fijn voor het bloedprikken...: veel minder doorstroming waardoor er weinig bloed uit de vingertjes kwam. Daarom geïmproviseerd door met warm water in waterflessen de handjes van de kinderen warm te krijgen. Erg om te zien dat veel kinderen niet voldoende warme kleding aan hadden. Een van de vrijwilligsters heeft dan ook haar trui weggegeven omdat een meisje wel heel erg aan het rillen was.

Ines maakte vandaag heel mooi contact met een jongetje. Het begon dat hij aan de wang van Ines voelde en verbaasd was over haar witte huid. Toch nog een keertje voelen. Toen deed hij haar trui omhoog om ook de huid om haar arm aan te raken. Hierna hield hij haar hand vast. Zo ontzettend mooi!

Vandaag merkten we dat de aanwezigheid van MCC heel erg leeft binnen de community. "I hope you come back" hoorden we regelmatig.

We hebben deze dag veel jonge moeders gezien en oma's die de kleinkinderen meenamen. Ook meer te weten gekomen over de lokale problematiek met HIV/ AIDS. Veel mannen gaan voor een jaar in Johannesburg werken en gaan daar vreemd. Wanneer ze terugkomen wil de vrouw veilig vrijen, maar dat wordt niet geaccepteerd. Hierdoor wordt de HIV nog steeds verspreid, ruim 38% van de mensen is besmet met HIV.

Vrijdag 8 juli

Wat gaat de tijd snel! Vandaag is alweer de laatste missiedag! Wat een fijne laatste dag was het. De locatie was super. We hebben buiten bij een schooltje de checks gedaan. Fijn in het zonnetje

buiten. Alles verliep goed vandaag. Uiteraard werd ook vandaag weer de grote witte tent opgezet voor ons, en maakten wij hier geen gebruik van. Liever zaten we buiten, zodat je ook de mensen kunt zien en natuurlijk de prachtige natuur.

Het 'hoofd' van de zusters had net zoals op zondag bij de eerste kennismaking haar mooie rode jurk weer aan. Want zei ze, zoals ze deze checks begon zou ze deze ook afsluiten!

Ook vandaag werd door het lokale ziekenhuis de HIV test gedaan. Deze is ook aan ons uitgelegd en het lijkt erg op een soort van zwangerschapstest (met streepjes). Niet 100% accuraat helaas.

Er was een kind dat klaagde over pijn bij het plassen. Het lijkt op een bepaalde aandoening die je kunt krijgen bij zwemmen in vervuild water. Toen de dokter via de verpleegster vroeg of het kind had gezwommen kreeg ze deze rake reactie: "What do you think? We have a lack of water, so of course he didn't swim". Dit bevestigt maar dat de omstandigheden hier echt zo ontzettend anders zijn dan we gewend zijn.

Deze laatste checkdag is afgesloten met een traditionele Zulu dans en zang, uitgevoerd door een groepje mannen en één klein jongetje. Erg bijzonder! En zo emotioneel was dit voor iedereen. De missieweek is voorbij en we nemen afscheid van alle mensen met wie we deze week zo ontzettend hard hebben samengewerkt.

Dank je wel Zuid Afrika! Dank je wel LETCEE! Dank je wel MAMAS! Wat een inspiratie zijn jullie voor ons geweest met jullie tomeloze inzet en warmte.

Tot volgend jaar!

Femke van Caulil